

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

N. Neergaard: Det fremlagte Forslag til Finanslov giver jo ikke Anledning til mange Betragtninger. Det er baade for Indtægtsssidens og Udgiftssidens Vedkommende et Normalbudget, det vil sige, at det opgør Indtægter og Udgifter, saadan som de kan ventes at blive i et normalt Aar, og tager ikke Hensyn til det Svind af Indtægter og den Vækst af Udgifter, som medføres af de særlige Krigsforhold. Forandringerne paa Indtægts siden vil jo til sin Tid vise sig paa Statsregnskabet, og Udgiftforøgelsen vil i det mindste for største Delen allerede komme frem paa Tillægsbevillingslovsforslaget. Det er ogsaa i den Henseende et Normalbudget, som Synspunktet for dets Affattelse øjensynlig, som det ogsaa er blevet sagt af den højtærede Finansminister, har været at holde det bestaaende i Gang paa normal Maade. Om Nybegyndelser og nyt Initiativ paa saadanne Omraader, hvor saadant overhovedet kan finde Sted paa Finansloven, har der ikke været Tale, og der er ingen Anledning til at dadle, at det er saadan, for Tiden er saa vist ikke dertil. Hvad Indtægtsansættelsen angaar, har jeg i Hovedtrækkene intet at indvende imod den. Den er, saa vidt jeg kan skønne, nøgtern og forsigtig. Jeg tror, at hvis Forholdene bliver ved at forme sig omtrent som hidtil under Krigen, er der Grund til at antage, at Indtægterne snarere vil blive større end budgetteret end det modsatte. Udgiftsbudgettet er opstillet med en kendelig Bestræbelse for at holde igen paa Udgifterne, og det er efter min Mening lykkedes den højtærede Minister betydeligt bedre end paa det sidste Krigsbudget, hvor hans Bestræbelser sikkert var de samme. I Fjor var Forøgelsen fra den sidst vedtagne Finanslov, bortset fra Reservefondhenlæggelsen, som fandtes paa Lovforslaget i Fjor, men ikke findes paa det i Aar, desformedelst at der ikke er noget at henlægge — den var paa godt 2 Millioner, nemlig 2,075,000 Kr. — og ligeledes bortset, saaledes som man maa ved Sammenligning af disse to Budgetter, fra de ekstraordinære Forsvarsudgifter efter Loven af 1909, ca. $4\frac{3}{4}$ Mill. Kr. Men i Aar, naar man sammenligner paa samme Maade og, hvad jeg mener, man maa, for det første undlader at tage Hensyn til det, at der var en Henlæggelse til Reservefonden paa Finansloven i Fjor, som der ikke vil være paa den i Aar, og

der næst undlader at tage Hensyn til Udgifterne til Forrentning og Afdrag af den Del af Statsgælden, som er at betegne som Krigslaan, saa er Forøgelsen forholdsvis ringe. Jeg anslaaer den til ca. 2 Mill. Kr., men selvfølgelig maa der være Stigning, efter som Forholdene ligger, og med de Udgiftsstigninger, som er nødvendige Følger af gældende Love — jeg skal kun erindre om, at der paa den højtærede Indenrigsministers Budget er en Stigning af ca. 1 Mill. Kr., som alene er en Følge af den vedtagne nye Lov om Tilskud til Sygekasser. Altsaa Stigning maa der være. Jeg skal villigt indrømme, at i Fjor dadlede jeg Finansministeren, fordi jeg syntes, at trods de strenge Tider var der ikke holdt tilstrækkeligt igen. Jeg vil ikke gentage denne Dadel i Aar, jeg finder, at Stigningen i Virkeligheden er forholdsvis lille. Men det maa selvfølgelig ikke glemmes ved Bedømmelsen af hele den finansielle Situation, at det ogsaa kun er et Normalbudget, hvorom der er Tale. Selv om vi ser bort fra Udgifterne til Sikringsstyrken, fra de ekstraordinære Flaadeudgifter og de Overskridelser og Nyudgifter, som kan komme i Finansaarets Løb, og om hvilke vi endnu intet ved, saa er der jo Udgifter, som løber op i Millioner, paa hvilke vi kan være sikre nok, hvis Krigen varer — formodentlig kan vi ogsaa være sikre paa nogle af dem, selv om Krigen hører op —, og det Udgifter, som ikke kan siges at have det uforudsetes Præg, for de hviler til Dels paa bestaaende Love, som ganske vist er midlertidige, men som sikkert vil blive forlænget, hvis Krigen varer, nemlig saadanne som Lovene om Dyrtidstillæg og om det ekstraordinære Tilskud til Kommunerne til Hjelpekasserne o. s. v.; og desuden maa det erindres, at forskellige Enhedspriser, som har en stor Indflydelse paa den Del af Budgettet, som skulde synes ganske normal eller ikke at have noget med Krigen at gøre, for Eksempel den normale Udgift til Hestehold til Hæren, Kulindkøb under Statsbanerne og andre Institutioner, Levnedsmidler, Brændsel o. s. v. til Institutioner som Sindssygeanstalter og Fængsler — alt dette er beregnet efter normale Enhedspriser fra før Krigen; og der er efter hele det System, den højtærede Finansminister følger, ikke noget at sige dertil. Jeg kan ligesom i Fjor sige, at Systemet forekommer mig at være det eneste, der praktisk set kan følges; men man maa gøre sig klart, hvad der ligger deri, at det altsaa ikke blot er,